

NPM i Feltspor og

Af Torkil Hansen, Feltsportsudvalget

For to år siden var det Sveriges tur til at afholde NPM i Feltspor og Orientering, men økonomien rakte ikke, og så måtte vi vente til i år med at komme ud og prøve kræfter med vores nordiske naboer i de dybe svenske skove.

Fire år mellem to mesterskaber er lang tid, og det betød derfor en del udskiftninger på holdet. 25-års landsholds jubilaren fra 2008 i Aalborg, Erik Flarup, opgav f.eks. helt at få de gamle ben i form til forårets udtagelsesløb, og selv måtte jeg erkende, at jeg måtte ty til pladsen som holdleder for at være sikker på at få udstedt en billet til rejsen til Nyköping.

Holdet blev af hensyn til langtidstjenesteplanlægningen udtaget allerede efter forårets sidste løb, og det kom til at se således ud:

Elin Kracht	Rigspolitiet
Rita Breum	Rigspolitiet
Camilla Rath Nielsen	Rigspolitiet
Erik Olsen	Nordsjælland
Thomas Lange	Nordsjælland
Jørn Lind	København
Per Jessen	Midt- og Vestsjælland
Hans Henrik Juda	Midt- og Vestsjælland
Bo Lindholm Pedersen	Københavns Vestegn

Desværre måtte Elin, der i mange år har været en af vores bedste løbere, melde afbud pga. en alvorlig hofteskade. I stedet blev hidkaldt Anne Fønnesbech, Rigspolitiet, der dermed kunne fejre, at det var 28 år siden, hun var med for første gang. I sidste øjeblik indløb der også afbud fra Rita, der fik en slem flænge under det ene knæ efter et fald på en skovvej i forbindelse med Pokalløbet, der var den sidste finpudsning-mulighed inden afgang til Sverige. Ærgerligt for Rita og ærgerligt for holdet, der nu måtte rejse til Sverige med kun to damedeltagere.

STAFETTEN

Med afgang fra København om morgenen var vi i god tid i Nyköping til stafetten, der var programsat til at starte kl. 16.00. Arrangørerne havde forespurgt, om vi var interesserede i en sprintstafet i parklignende område, men det havde vi afvist, eftersom det altid har været meget vigtigt for os danskere at komme i rigtigt skovterræn så hurtigt som muligt for om muligt at nå at vænne os til de fremmede forhold. Og jeg skal love for, at terrænet ikke lignede det sjællandske overhovedet. Per Jessen, Thomas Lange og Hans Henrik Juda var førstetursløbere på de tre danske hold. Mellem 21 og 23 minutter brugte de øvrige landes 9 løbere om at

komme retur til skiftepladsen, men ingen danskere var i syne. Per kunne i løbsstyrke meget let hamle op med de øvrige, men orienteringen var bare for svær. Først efter 29 minutter dukkede han op som bedste dansker.

Per sendte Camilla ud på den korte 2. tur (dameturen), og hun ville også have haft en rigtig god chance for at slå alle de øvrige piger, hvis det ikke lige havde været for de 7 poster i et terræn, hun aldrig havde set magen til. For bare få år siden vidste Camilla stort set ikke, hvad en orienteringspost var for en størrelse, men på rekordtid har hun fået styr på kortlæsningen, så at hun med sin hurtighed har kunnet løbe næsten lige op med herrerne i de danske politiløb. Selv i Skagens Klitplantage viste hun ved forårets DPM, at hun også mestrede det svære klitløb. Men et svensk terræn, når det er bedst/sværest, er noget ganske andet.

Allerede efter 16 minutter var norske Elin Bjerva færdig med sin tur, og derefter kom de næste dryssende ind i skiftezone. Selv havde jeg fået lov til at deltage på Ritas vakante plads, og med en tid på 19 minutter følte jeg, at det var gået godt. Alligevel blev jeg foruden af Elin også slået af én finsk og alle 3 svenske piger. Ups! Anne blev hurtigste danske pige med en tid på 29 minutter, og det var medvirkende til, at det danske "gammelmandshold" med Hans Henrik, Anne og Jørn blev bedste danske hold på en 10. plads.

Norge vandt foran Sverige og Finland.

FELTSPORTEN

Næste dag gik turen ud til en grusgrav, hvis skrænter betød godt opfang for skydningen, der foregik med cal. 22-pistoler på 20 meters afstand mod skyskydningsfaldmål. Nu var nerverne ved at være dér, hvor de skulle være: uden på tøjet!

Flere af pistolerne har set deres bedste dage, og det gav yderligere nerver ved prøveskydningen op til første start. Et par af løberne havde svært ved at finde start pga. dårlig vejvisning, og en enkelt formåede at glemme sit kompas, men opdagede det lige nøjagtig betids til, at lederne med en feberredning fik bragt kompasset ud i sidste øjeblik. Første dansker ude på punktorienterings- og kortlæsningsbanen

Orientering i Sverige

var Jørn Lind, der med en tid på 28 minutter syntes at have fået en god start på dagen. Da han tillige nedlagde alle 10 mål under sin første tur på skydebanen, så det rigtigt lovente ud. Thomas Lange fulgte godt op med 30 minutter og to forbriere, og da Per som 4. startende dansker kom ind på skydebanen og havde brugt nogle sekunder færre end Jørn, og på trods af en pistol, der drillede, holdt hovedet koldt og nøjedes med 3 forbriere, så det slet ikke så tosset ud.

Herefter præsterede Per faktisk et rigtigt flot o-løb, der løbsmæssigt placerede ham blandt de 5-6 bedste. En sidste skydning med 4 forbriere var godkendt efter et hårdt løb, og så skulle vi bare vente på strafpointene fra punktorienteringen. Desværre havde Per i kampens hede forsøgt at rette et nåleprik i kortet ved at sætte et nyt prik det rigtige sted. Den slags giver 6 strafminutter – hvis det ekstra prik altså opdages – og det gjorde det! Med yderligere 5 strafpoint blev det til 11 ialt,

og det er alt for meget, hvis man vil være med oppe i toppen. 0 strafpoint havde resulteret i en 4. plads, 5 strafpoint i en 7. plads, og nu endte det hele med en 10. plads. Per ærgrede sig voldsomt på trods af den flotte debut.

Thomas, der også var debutant, og som havde forberedt sig minutiøst til mesterskaberne, skulle helt klart have tørret det elendige resultat fra gårsdagens stafet af tavlen, og det lykkedes med en meget koncentreret indsats, der resulterede i en flot 15. plads. Hos de danske piger løb Camilla en rigtig fornuftig punktorienteringsbane og med 11 strafpoint havde hun bestemt ikke været ret meget væk fra kortet. Skydningerne var OK, men lidt for meget usikkerhed i o-løbet sendte hende ned på 8. pladsen blandt de 11 startende. Men flot alligevel, at hun ikke tabte hovedet i disse svære discipliner i så vanskeligt og uvant terræn.

Alt i alt en udmærket dansk dag. Mere kunne ikke forventes, og bortset fra enkelte fordums stjerner som Frank Søndergaard, Carsten Brøgger og Elin Kracht, var niveauet, som det altid har været under disse betingelser. Norske Elin Bjerva og finske Antti Turpeinen blev sikre nordiske mestre.

ORIENTERINGEN

Torsdag gjaldt det orienteringsmesterskabet. Pigerne skulle ud på 5,6 km, mens herrerne skulle stå 9,9 km igennem. Selv om humøret var fint, var flere af danskerne betænkelige ved de lange distancer – trætheden var vist ved at indfinde sig. Kun jernmanden Per Jessen var slet ikke træt, og nøje havde jeg øst ud af mine erfaringer med at klare

sig i udenlandsk terræn, når man ikke har den nødvendige rutine. Per skulle lægge hårdt ud for om muligt at komme op til en af de foran startende konkurrenter, slå kloen i og lade konkurrenten finde posterne, mens han selv styrede løbet. Alternativt skulle han holde øje med bagfra kommende hurtigløbere, som han kunne hægte sig på.

Det blev det sidste. Efter 5-6 poster kom svenske Tobias op med en finne på slæb – henholdsvis startende 6 og 3 minutter efter Per. Fuldstændig efter taktikbogen lod Per de to andre finde posterne, og så trak han det lille tog af sted, når det gik ud over stepperne. Per havde dog ikke behov for to til at finde posterne, så han besluttede sig for at trække så hårdt, at

finnen måtte slippe. Det lykkedes perfekt og sammen kunne Tobias og Per fortsætte alene mod målet. Som den fantastiske sportsmand, Per er, gik han straks efter målgangen hen til Tobias og sagde undskyld, fordi han havde hængt på, når posterne skulle findes, men Tobias var lykkelig over samarbejdet, for han ville aldrig alene have kunnet holde den hastighed, hvis ikke han hele tiden havde haft Per foran sig på strækkene.

Det blev til en fantastisk flot 5. plads til Per, der dybt koncentreret kæmpede med præcis de våben, han havde til rådighed: løbs- og viljestyrke. De øvrige 5 danske herrer endte sidste i feltet, og det samme skete næsten for pigerne, men her kilede en enkelt norddame sig dog ind for neden på resultatlisten. Anne tog revanche og slog Camilla på denne dag. Igen var Elin Bjerva hurtigst hos kvinderne og Antti Turpeinen bedst hos herrerne.

ALTERNATIV LANDSKAMP

Så manglede kun aftenens banket, men inden skulle vi dog traditionen tro ud i en alternativ landskamp mod nordmændene. Denne gang faldt valget på gocart, og al træthed var straks fuldstændig blæst ud af tankerne. Efter én times koncentreret kørsel med flyvende udskiftning, vandt nordmændene ganske knebent, men som et plaster på såret var de dog storladne nok til at erkende, at de bedste kørere skulle findes i de danske biler. Banketten plejer nordmænd og danskere at tage sig af, mens finner og svenskere går tidligt i seng. I år skete der lige det modsatte. Var det gocartkonkurrencen, der havde suget det sidste ud af os? Sluttelig en stor tak til alle deltagere på turen. Blandt gammel som ung var humøret i top, og I gjorde livet let for de tre ledere. Vi ses måske igen om to år, når turen går til Finland?

Se resultaterne på www.politispport.dk